IFMSA Mexico

Hospital Universitario Jose Eleuterio Gonzalez, Monterrey , Nuevo Leon

Oddelenie: Chirurgia Plastica Maxilofacial y Reconstructiva

Letel som do Mexika Viedeň-Medrid-Mexico city-Monterrey (let.spol. Iberia a Aero Mexico). Doporučujem si vystaviť biometrický pas, pre možnosť letieť cez USA. Z letiska som sa musel dostať taxíkom do ,,rezidencie,, , taxi bol vcelku lacný v celom Mexiku. Prvé načo som si musel zvyknúť bolo že nikto v Mexiku nevie(alebo nechce) hovoriť po Anglicky. A druha vec bola že Mexičania majú na všetko čas. Prestavil som si miestny čas na ,,mexický,, čo je + 30minút. Ubytovanie na rezidencii bolo ako na intrákoch, poschodové postele 1-2-3 na izbách s klimatizáciou (ktorá hučala ako turbína lietadla). ,,Stravu,, sme mali zabezpečenú v nemocničnej jedálni 3 krát denne.

Nemocnica bola pre pacientov bez poistenia, takže čistota a hygiena bola o trochu horšia ako v Luborči na vlakovej stanici. Na tú špinu si ale človek asi po dvoch týždňoch zvykne. Pracoval som na oddelení plastickej a maxilofaciálnej chirurgie, kde estetika tvorila asi 3% operácií. 120% výkonov tam sú popáleniny, sečné a strelné poranenia. Každé ráno 7:00 sme mali 60min. prednášku od doktorov na rôzne témy (samozrejme v španielčine, takže som rozumel každú tretiu vetu a slová ako Aspirin a Paracetamol). Nasledovala polhodinová vizita, čo bol úplný chaos, z 3.poschodia na 5.-1.-2. a 4. , oddelenia boli klimatizované = 16 stupňov a na chodbách a schodoch 35. So stážistami sme sa točili na ambulancii, lôžkovom a operačkách. Doktori ale chceli aby sme hlavne makali na ambulancii, lebo miestny študenti mali prázdniny a nemal kto robiť ,,špinavú prácu,, . Priznávam ale že praxe bolo veľmi veľa, aj na operačkách (človek si proste zarezal).

Ako študent zubného lekárstva som sa chcel samozrejme dostať na oddelenie Maxilofacialnej chiry. Ale v Mexiku ju majú úplne inak ako u nás. Po týždni trápenia sa na plastike sa mi konečne podarilo dostať na oddelenie čo malo aspoň trocha niečo spoločné so zubami. Ortognátna chirurgia, kde ma dostal na starosti Ortodontista Luis Gonzales. Je asi jediný Mexičan ktorý dodržiava čas. Vďaka nemu som asistoval na operáciach čelusnej ortopédie. Dostal ma aj na zubnú fakultu, kde som pracoval na Pedostomatológii a Parodontologickom oddelení.

Mexiko aj celá a južná Amerika je v tejto dobe divoký západ. V Monterrey bojujú o nadvládu nad mestom 2 drogové kartely, čo sa odrazilo na bezpečnosti mesta. Bitky, únosy, streľba a vraždy boli na dennom poriadku. Všade bola polícia a armáda, mohli sme chodiť iba na ,,bezpečné,, miesta kde nás zobrali domáci.

Mexické jedlo vyzerá lákavo, ale je buď úplne bez chuti alebo hnusné. Pre odvážnych sú na každom rohu street tacos.

Čo sa tíka Monterrey, jeho ,,pamiatky ,, sa dajú prejsť za dva dni a nemáte potom v meste už čo robiť. Teploty sa šplhali niektore dni okolo 45 stupňov.

Osobne keby idem znova do Mexika, by som si vybral mesto na pacifiku a čo najjužnejšie. Je tam oveľa lacnejšie a turistické centrá majú lepšiu bezpečnosť . Ale mafia je všade a situácia sa určite nezlepší v blízkej dobe.

Takže Viva la Mexico